

РЕШЕНИЕ

№ 7627

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Пламен Панайотов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8885** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция вътрешни работи /СДВР/ срещу решение № 3069 от 07.08.2022г. постановено по НАХД № 16233/2021г. от Софийски районен съд, НО, 136-ти състав, с което се отменя електронен фиш /ЕФ/ серия К № 5138613, издаден от СДВР, с който на В. О. Р. е наложена глоба от 400 лева за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Касаторът счита, че решението е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Излага съображения, че изложените изводи на съда не се подкрепят от представените и приети доказателства по делото. Те изцяло не кореспондират с действителността. Възражава срещу твърденията на съда, че липсва отбелязване върху ЕФ на имената, подписа и датата на връчване на санкционираното лице, доколкото законът не въздига този реквизит като основание за законосъобразността на издадения фиш. Счита, че не е налице основание за приложимостта на чл.28 от ЗАНН, т.к. е налице формално нарушение на просто извършване и за довършването му не е необходимо настъпването на допълнителен съставомерен резултат. Жалбоподателят смята, че със своето поведение В. Р. е осъществил от обективна и субективна страна нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Моли съда да постанови решение, с което да се отмени

решението на СРС и да се потвърди процесния електронен фиш. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът в писмена защита оспорва касационната жалба. Излага твърдения, че в електронния фиш не се сочи съставомерен елемент от субективна страна на нарушението- липсва каквото и да е отразяване във връзка с въпроса за вината. Сочи, че посоченото в електронния фиш вменено нарушение се явява недоказано, с оглед представената справка за собственост, в която са посочени като собственици едновременно ФЛ и ЮЛ. Излага доводи, че от събраните доказателства не се установява по несъмнен и категоричен начин извършването на нарушението на чл.21, ал.1 от ЗДвП. Прави възражение за прекомерност на отношение на претендираното възнаграждение.

СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба, поради което счита, че въззивното решение следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София – град, VI-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От фактическа страна Софийски районен съд е установил, че на 23.07.2021 г., с автоматизирано, техническо средство - А. САМ 81 е установено и заснето, че в 13:03 часа в [населено място], по [улица]до № 79, до хотел „Трами“, с посока на движение от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта за населено място до 50 км./ч., лек автомобил "ФОРД ФИЕСТА", рег. [рег.номер на МПС] , се движел със скорост 87 км./ч., т.е. с превишена стойност на скоростта от 37 км./ч. и собственикът, на когото било регистрирано процесното МПС е В. О. Р.. Служител на СДВР съставил обжалвания електронен фиш относно констатираното нарушение.

При така установената фактическа обстановка районният съд е приел, че електронният фиш отговаря на по-голямата част от изискванията, предвидени в чл.189, ал.4 от ЗДвП. Изложил е, че в конкретния случай липсват доказателства за надлежно връчване на електронния фиш. Приел е, че надлежното връчване на документа е абсолютна предпоставка за законосъобразност на производството, нарушаването на която, само по себе си, има за последица незаконосъобразност на постановения електронен фиш. На следващо място, съдът е счел, че е налице неотчетен толеранс при определяне на превишената скорост и по този начин е допуснато съществено процесуално нарушение.

Така постановеното решение е неправилно по следните съображения:

С разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП законодателят е предвидил възможността нарушенията по ЗДвП да се санкционират, освен с наказателно постановление, и с "електронен фиш", като по този начин се гарантира бързина на процеса по установяване и налагане на наказанията. Задължително условие за санкционирането с електронен фиш е нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство, т.е. да няма човешка намеса при установяване на нарушението,

за да се избегне субективният човешки фактор. В т.65 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП е дадена легалната дефиниция на "Автоматизирани технически средства и системи" като е посочено, че те могат да бъдат стационарни и мобилни. Всички автоматизирани технически средства - мобилни и стационарни следва да са преминали метрологична проверка съгласно Закона за измерванията и Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, в това число и софтуера за обработка на доказателствения материал. При въвеждането в експлоатация на всяко техническо средство, сертифициращият орган - Български институт по метрология, осъществява проверка и на софтуерната програма, генерираща снимковия материал, което следва да е отразено и в сертификата и първоначалната метрологична проверка. Принципът на действие както на стационарните, така и на мобилните системи е един и същ: измерване на скоростта от сертифициран измерител и задействане на камера, визуализираща измерването, респективно превозното средство. Обработката и издаването на електронен фиш и за двата вида системи е от централизирана информационна система.

Настоящият състав счита, че установеното по делото ненадлежно връчване на електронния фиш не би било условие за неговата законосъобразност. Това е така, доколкото установеното връчване на електронния фиш на жалбоподателя не е довело до нарушаване на правото му на защита. Действително, липсват преки доказателства – отбелязване върху ЕФ на трите имена, ЕГН и дата на връчване – така, както е посочено в оспореното решение. Същевременно обаче, са налице косвени доказателства относно това. Към жалбата срещу ЕФ е приложен препис от уведомлението за налагането му. Видно и от жалбата пред СРС, в нея са изложени подробни съображения срещу ЕФ, от което следва да се направи извод, че адресатът му е запознат с ЕФ, вкл. с всички негови реквизити. Единствено не се установява датата на връчване, но това обстоятелство би имало значение относно срочността на жалбата.

Действията по връчването на наказателното постановление, респ. на електронния фиш, са последващи тяхното издаване т.е тези действия не представляват елемент от фактическия състав по постановяването им и следователно нямат отношение към тяхната законосъобразност. В този смисъл, наличието или не на нарушение при връчването на ЕФ е обстоятелство, което няма нито правно, нито доказателствено значение за неговата законосъобразност.

Ето защо решението следва да бъде отменено и на основание чл. 222, ал. 1 АПК спорът следва да разгледа по същество.

Въз основа на събраните по делото доказателства и установената въз основа на тях фактическа обстановка съдът приема, че извършеното от ответника нарушение е доказано по безспорен и несъмнен начин.

От представените по делото писмени доказателства безспорно се установява, че посоченото в електронния фиш техническо средство, с което е измерена, фиксирана, отчетена и заснета скоростта на движение на управлявания от ответника автомобил, е одобрен тип автоматизирано техническо средство за измерване съгласно Закона за измерванията, което установява и автоматично заснема и записва нарушението /превишението на скоростта/; датата и точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС.

Безспорно следва да се приеме за доказано, че е нарушена посочената в ЕФ разпоредба. По аргумент от чл. 21, ал.1 ЗДвП в населено място ограничението на

максимално допустимата скорост за леки автомобили е 50 км/ч и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак – чл.21, ал.2 ЗДвП. В разглеждания случай, установената скорост на автомобила – 87 км/ч е установена в населено място при разрешена такава - 50 км/ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство. Правилно е определен и размерът на наложената глоба. В чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП (към датата на извършване на нарушението) е предвидено, че за превишаване от 31 до 40 км/ч нарушителят се наказва с глоба в размер на 400 лева.

С оглед на изложеното настоящият състав намира, че обжалваният електронен фиш серия К № 5138613 на СДВР да бъде потвърден.

При този изход на спора на касатора следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, определено на основание чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на по 80 лв., за всяка една от двете инстанции или общо 160 лв.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, VI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 3069 от 07.08.2022г. постановено по НАХД № 16233/2021г. от Софийски районен съд, НО, 136-ти състав като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш серия К № 5138613, издаден от СДВР, с който на В. О. Р., ЕГН: [ЕГН] за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал.1, т.4 ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 лева.

ОСЪЖДА В. О. Р., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 160 /сто и шейсет/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Членове: 1.

2.